

Christ—Đấng bị rửa sả và bị treo trên cây gỗ

Đọc Kinh văn: Phục. 21:22-23; 1 Phi. 2:24; Ga. 3:2, 5, 13-14

I. Trong Phục Truyền Luật Lệ Ký 21:22-23 có lời tiên tri là Christ sẽ là Đấng bị rửa sả treo trên cây gỗ; ở đây chúng ta có một hình bóng về Đấng Christ bị đóng đinh là Đấng bị treo trên cây gỗ—1 Phi. 2:24:

- A. Một tội phạm có thể bị xử tử bằng cách bị treo trên cây gỗ; người mà bị treo là người bị Đức Chúa Trời rửa sả—Phục. 21:22-23.
- B. Nếu trong một người có tội phạm là nguyên nhân đáng phải chết, và người ấy bị đặt vào chỗ chết, bị treo trên cây gỗ thì xác của người ấy không được để qua đêm trên cây gỗ nhưng phải được chôn trong ngày đó, vì người bị treo trên cây gỗ là người bị Đức Chúa Trời rửa sả—c. 23.
- C. Chúa Jesus đã bị giết bằng cách bị đóng đinh, tức là bị treo trên cây gỗ, trên thập tự giá, và Ngài được chôn vào ngày Ngài chịu đóng đinh—Công. 5:30; 10:39; 13:29; Gi. 19:31.

II. Căn nguyên của sự rửa sả là tội của con người—Sáng. 3:17b; La. 5:12:

- A. Đức Chúa Trời rửa sả sau khi A-đam phạm tội, nói rằng: “Đất sẽ bị rửa sả vì người”—Sáng. 3:17b:
  - 1. Là hậu tự của A-đam, mọi tội nhân đều ở dưới sự rửa sả; A-đam đã đem tất cả chúng ta đến dưới sự rửa sả—c. 17b; La. 5:12, 17-18.
  - 2. Chung cuộc thì sự rửa sả là sự chết; sự chết, bao gồm mọi sự chịu khổ khác, là tổng kết của sự rửa sả—cc. 12, 17; 6:16, 21, 23.
- B. Sau khi A-đam phạm tội, đất sinh ra gai góc bởi bị rửa sả, nên gai góc là dấu hiệu của việc bị rửa sả—Sáng. 3:18; Hê. 6:8.

III. Rửa sả được thực hiện qua luật pháp, vì luật pháp quản trị sự rửa sả—Ga. 3:10:

- A. Rửa sả vẫn không hoàn toàn chính thức cho đến khi luật pháp được ban cho; luật pháp bây giờ công bố rằng tất cả hậu tự của A-đam đều ở dưới sự rửa sả—La. 5:13.
- B. Vì vậy, rửa sả có liên quan đến luật pháp của Đức Chúa Trời và là đòi hỏi công chính của Đức Chúa Trời trên tội nhân—3:19.
- C. Nếu cố gắng giữ kinh luật, chúng ta sẽ ở trong xác thịt và tự động đến dưới sự rửa sả: “Vì hề bao nhiêu người ra từ những công việc của kinh luật đều ở dưới sự rửa sả; bởi có chép: ‘Đấng rửa sả cho người nào không tiếp tục làm theo mọi điều đã chép trong sách luật pháp’”—Ga. 3:10.

IV. “Christ đã cứu chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của kinh luật, sau khi đã trở nên sự rửa sả vì chúng ta, bởi có chép: ‘Đấng rửa sả cho người nào bị treo trên cây gỗ’”—c. 13:

- A. Trên thập tự giá, Christ đã hoàn tất công tác vĩ đại là đem chúng ta ra khỏi sự rửa sả của kinh luật, công tác mang các tội phạm của chúng ta và cất bỏ sự rửa sả—c. 13; 1 Phi. 2:24.
- B. Chính Christ đã “mang các tội phạm của chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ”—c. 24:
  - 1. Từ *cây gỗ* trong 1 Phi-e-rơ 2:24 là thập tự giá được làm bằng gỗ, một công cụ thi hành án tử hình của người La Mã được dùng để xử tử những người gian ác, như được nói tiên tri trong Phục Truyền Luật Lệ Ký 21:23; có một số chỗ trong Tân Ước gọi thập tự giá là cây gỗ—Công. 5:30; 10:39; 13:29.

2. Khi Christ ở trên thập tự giá, Đức Chúa Trời lấy đi mọi tội phạm của chúng ta và đặt chúng vào Chiên con của Đức Chúa Trời—Ês. 53:6; Gi. 1:29.
  3. Đấng Christ đã chết một lần để mang các tội phạm của chúng ta, và Ngài chịu phán xét thay chúng ta trên thập tự giá—Hê. 9:28; Ês. 53:5, 11.
  4. Trong sự chết của Christ, chúng ta đã chết đối với các tội phạm hầu có thể sống đối với sự công chính—La. 6:8, 10-11, 18; 1 Phi. 2:24.
- C. Khi mang các tội phạm của chúng ta, Đấng Christ cũng mang lấy sự rửa sả của chúng ta—Gi. 1:29; Ga. 3:13:
1. Mũ miện bằng gai hàm ý đến điều này; vì gai góc là dấu hiệu của sự rửa sả nên việc Christ đội mũ miện bằng gai cho thấy rằng Ngài đã mang lấy sự rửa sả của chúng ta trên thập tự giá—Gi. 19:2, 5.
  2. Vì Đấng Christ đã bị rửa sả thay cho chúng ta nên đòi hỏi của kinh luật đã được làm trọn, và Ngài có thể cứu chuộc chúng ta ra khỏi sự rửa sả của kinh luật—Ga. 3:10.
  3. Trong khi kinh luật kết tội chúng ta và khiến chúng ta chính thức bị rửa sả thì Đấng Christ qua việc chịu đóng đinh đã chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của kinh luật—c. 13.
  4. Sự rửa sả đến qua sự sa ngã của A-đam đã được xử lý bởi sự cứu chuộc của Christ—c. 13.
- D. Christ không chỉ đã cứu chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả mà Ngài thậm chí còn trở nên sự rửa sả vì cố chúng ta; điều này cho thấy rằng (hàm ý không mạnh đủ) Ngài đã hoàn toàn bị Đức Chúa Trời bỏ mặc—c. 13; Mác 15:33-34:
1. Chúa Jesus đã bị Đức Chúa Trời phán xét để hoàn thành sự cứu chuộc và Đức Chúa Trời kể Ngài là Đấng thay thế chịu tội thay cho chúng ta—Ês. 53:10a.
  2. Tội và các tội phạm cùng mọi điều tiêu cực của chúng ta đã được xử lý trên thập tự giá, và Đức Chúa Trời từ bỏ Đấng cứu rỗi Nô lệ vì tội của chúng ta—Mác 15:33-34:
    - a. Đức Chúa Trời từ bỏ Christ trên thập tự giá vì Ngài đã nhận lấy chỗ của tội nhân, mang các tội phạm của chúng ta và bị làm cho trở nên tội vì chúng ta—1 Phi. 3:18; 2:24; Ês. 53:6; 2 Cô. 5:21.
    - b. Trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, Christ đã trở thành tội khôi, và Đức Chúa Trời đã phán xét Ngài như Đấng thay thế cho các tội phạm của chúng ta—Gi. 3:14; La. 8:3.
    - c. Christ là Đấng thay thế của chúng ta và thậm chí là tội trong cách nhìn của Đức Chúa Trời; vì vậy, Đức Chúa Trời phán xét Ngài, thậm chí từ bỏ Ngài.
  3. Vì Christ mang các tội phạm của chúng ta và bị làm cho trở nên tội vì chúng ta nên khi phán xét Ngài là Đấng thay thế cho chúng ta, Đức Chúa Trời đã từ bỏ Ngài về mặt gia tể—Mác 15:33-34:
    - a. Chúa Jesus được sinh ra bởi Linh-sinh sản là thể yếu thần thượng, Đấng không bao giờ lìa khỏi Ngài về mặt thể yếu—Lu. 1:35.
    - b. Khi Chúa Jesus, Đấng Thần-nhân, chết trên thập tự giá dưới sự phán xét của Đức Chúa Trời, về mặt thể yếu Ngài có Đức Chúa Trời ở trong Ngài là bản thể thần thượng của Ngài; tuy nhiên, về mặt gia tể Ngài bị Đức Chúa Trời công chính và phán xét từ bỏ—Mat. 1:18, 20; 27:46:
      - (1) Vì Chúa Jesus được hoài thai bởi Thánh Linh và được sinh ra bởi Đức Chúa Trời và với Đức Chúa Trời nên Ngài có Thánh Linh là thể yếu nội tại trong bản thể thần thượng của Ngài; do vậy, Đức Chúa Trời không thể từ bỏ Ngài về mặt thể yếu—1:18, 20.
      - (2) Christ đã bị Đức Chúa Trời từ bỏ về mặt gia tể khi Linh, Đấng đã giáng xuống trên Ngài như quyền năng gia tể để Ngài thực hiện chức vụ (3:16), rời bỏ Ngài;

tuy nhiên, thể yếu của Đức Chúa Trời vẫn ở trong bản thể Ngài, và vì vậy, Ngài đã chết trên thập tự giá như Đấng Thần-nhân—1 Gi. 1:7.

E. Trong nhân tính của Ngài là dòng giống của Áp-ra-ham, Christ đã bị đóng đinh và trở nên sự rửa sả vì cố chúng ta để cứu chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của kinh luật—Ga. 3:13, 29:

1. Sáng Thế Kí 22:17-18a và 28:14 là lời tiên tri nói rằng dòng giống của Áp-ra-ham sẽ là phước hạnh lớn cho toàn bộ loài người, vì qua dòng giống của ông, mọi dân tộc sẽ được chúc phước.
2. Christ, dòng giống của Áp-ra-ham, đã đem Đức Chúa Trời đến với chúng ta và đem chúng ta đến với Đức Chúa Trời để chúng ta vui hưởng phước hạnh của Đức Chúa Trời—Ga. 3:8-12, 16.
3. Lời hứa được ban cho Áp-ra-ham là chính Đức Chúa Trời đến để là dòng giống của Áp-ra-ham, và dòng giống này sẽ là phước hạnh cho mọi dân tộc bằng cách trở nên Linh bao-hàm-tất-cả để nhân loại nhận lãnh—c. 14; 1 Cô. 15:45b.

V. Là dòng giống của Áp-ra-ham, Christ bị làm nên sự rửa sả vì chúng ta “hầu cho phước hạnh của Áp-ra-ham có thể đến với dân ngoại trong Christ Jesus để chúng ta có thể nhận lãnh lời hứa về Linh qua đức tin”—Ga. 3:14:

- A. Phước hạnh của Áp-ra-ham là phước hạnh được Đức Chúa Trời hứa với ông cho mọi dân tộc trên đất—Sáng. 12:3.
- B. Lời hứa này đã được làm trọn và phước hạnh này đã đến với các dân tộc trong Christ qua sự cứu chuộc của Ngài trên thập tự giá—Ga. 3:1, 13-14.
- C. Văn mạch của Ga-la-ti 3:14 cho thấy rằng Linh là phước hạnh mà Đức Chúa Trời đã hứa với Áp-ra-ham cho mọi dân tộc và đã được tin đồ nhận lãnh qua đức tin trong Christ—cc. 2, 5:
  1. Phương diện vật lí của phước hạnh mà Đức Chúa Trời hứa với Áp-ra-ham là miền đất tốt tươi, một hình bóng về Đấng Christ bao-hàm-tất-cả—Sáng. 12:7; 13:15; 17:8; 26:3-4; Còl. 1:12.
  2. Linh này là Linh tổng hợp, là chính Đức Chúa Trời trải qua tiến trình trong tính Tam Nhất của Ngài qua sự nhục hóa, đóng đinh, phục sinh, thăng thiên và giáng xuống để chúng ta nhận lãnh làm sự sống và mọi sự của chúng ta—Phil. 1:19.
  3. Vì Christ được thực tại hóa là Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả (1 Cô. 15:45; 2 Cô. 3:17) nên phước hạnh về Linh được hứa tương đương với phước hạnh về miền đất tốt tươi; thật ra, là thực tại hóa của Christ trong kinh nghiệm của chúng ta, Linh là miền đất tốt tươi.
  4. Phước hạnh thuộc linh của chúng ta cho đến đời đời sẽ là thừa hưởng Linh, sự tổng kết của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình làm di sản của chúng ta—Ga. 3:14.
  5. Trong trời mới và đất mới trong Giê-ru-sa-lem Mới, chúng ta sẽ vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, Đấng là Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả, được tổng kết—Khải. 22:1; Gi. 7:37-39.
  6. Ngày nay, đời sống Cơ Đốc của chúng ta là đời sống nhận lãnh Linh qua đức tin—Ga. 3:2, 5, 14.